

[Morten Lange.]

sørge for, at der er sket en sådan udvikling i den demokratiske opbygning, at en ny lov kan udfyldes.

Jeg ønsker loven ændret og går ud fra, at den bliver det om føje stund, men jeg ønsker ikke, at den lov, som vi her taler om, skal kuldsejle på det elendigste, blot fordi ministeren har holdt sig meget fast til nogle bemærkninger i en betænkning, som efter min præcise mening strider imod loven, idet de indskrænker den på en materiel måde, således at de er i konflikt med loven — og så langt kan en betænkning trods alt ikke bære i nogen som helst situation.

Jeg mener, ministeren har gjort uklogt i ikke at sørge for at få de fornødne forhandlinger ført igennem: Jeg ved godt, det er svært, det er meget svært at klare disse problemer, men når man vælger ministre i dette land, så er det jo ikke for at klare de lette problemer, det kan man bede en sekretær om, det er for at klare de svære, og jeg mener, at i denne sag er det helt eklatant, at de svære problemer har ministeren ikke klarret.

Som sagt, jeg ønsker loven ændret, og om en føje stund får vi også nok lejlighed til det. Men det forslag, der foreligger her, har et helt andet sigte end en materiel ændring af loven, det gælder simpelt hen de beføjelser til ministeren, som han åbenbart selv mener er nødvendige for at stå så frit, at loven kan sættes, uden at det bliver til et kaotisk modspil imellem studentergrupper. Det kan man selvfølgelig også sige er en slags demokrati, men det er en så voldsom form for demokrati, at den ærlig talt ikke er fremmede for en styrelseslov og for et samarbejde.

Jeg vil tilråde ministeren, og jeg vil tilråde folketingets flertal, at de på trods af den, skal vi sige overordentlig bastante afvisning, vi har mødt her i dag — det eneste, jeg har kunnet se der overhovedet var nogen som helst velvilje i, var en kort bemærkning om, at man dog gerne ville deltage i udvalgsarbejdet; det glæder mig, jeg håber, at klimaet forbedres — på trods af alle disse dårlige udsigter vil jeg indstændigt opfordre repræsentanterne for flertallet og ministeren til at lægge mærke til baggrunden for, at dette forslag er fremsat. Det kan give de fornødne muligheder for, at styrel-

sesloven kan blive søsat til gavn for de organer, den skulle kunne virke for, og til gavn for demokratiet, således at den ikke blot, som det truer med for øjeblikket, bliver en hindring; en besværliggørelse af en demokratisering af de højere læreanstalter. Det er den meget store fare, som man i mange andre lande er løbet endnu grusommere ind i, end man vil løbe ind i den her. Det er altid letsindigt, selv om vi her i landet har skik kun at have små bål, at hælde benzin på dem; de kunne jo blive om ikke store — det har jeg ikke rigtig tiltro til at vi egner os til her i landet — men for store.

**Undervisningsministeren (Helge Larsen):**  
Hr. Orla Møller stillede nogle spørgsmål til mig, som jeg gerne vil besvare. Hr. Orla Møller spurgte, hvorfor der ikke er udsendt valgregler fra andre grupper. Jeg må nok her gøre opmærksom på, hvorledes fremgangsmåden har været. Da styrelsesloven var vedtaget, anmodede vi såvel universiteterne som studenterrådene om at udarbejde valgregler i overensstemmelse med lovens bestemmelser. Vi modtog sådanne regler for valg af lærerrepræsentanter fra de tre universiteter, og de er godkendt, bekendtgjort, vi modtog fra Odense universitet fra studenterrådet dér ligeledes valgregler, som er bekendtgjort, hvorefter valget i Odense forberedes.

For Københavns universitets vedkommende havde vi en række forhandlinger dels i begyndelsen af juli måned, dels i august måned, hvor vi drøftede igennem og redegjorde for de synspunkter, som lå i loven og dens valgbestemmelser. De valgregler, som vi modtog, udkast til fra Københavns studenterråd, var, som jeg sagde i min indledning, på visse punkter sådan, at vi ikke kunne anse dem for stemmende med loven og dens forudsætninger, og vi måtte derfor udforme valgreglerne og bekendtgøre dem.

For Århus universitet er valgregler under udarbejdelse.

Dernæst rejste hr. Orla Møller spørgsmålet om lovens administration og fandt, at der i den lå en uklarhed. Jeg må fastholde og har her fået støtte fra hr. Samuelson, fra fru Merete Bjørn Hanssen og fra hr. Knud Bro, at der ved fortolkningen af loven er taget det hensyn, som nødvendigvis skal tages til den betænkning, som er afgivet af